

نماز امام زمان (ع) در شب جمعه

ذکر نمازهای مستحبه که در مفاتیح الجنان ذکر نشده است؛ ۱۸. نماز حضرت حجت در شب جمعه:

در نجم الثاقب از کتاب کنوز النجاح شیخ طبرسی نقل کرده که بیرون آمد از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الزمان علیه الصلوة والسلام که هر کس را بسوی حق تعالی حاجتی باشد پس باید که بعد از نصف شب جمعه غسل کند و بجای نماز خود رود و دو رکعت نماز گذارد در رکعت اول بخواند سوره حمد را و چون به اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ برسد صد مرتبه آن را مکرر کند و بعد از آنکه صد مرتبه تمام شود تتمه سوره حمد را بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد، سوره قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را یک مرتبه بخواند و رکوع و دو سجده بجا آورد و «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» را هفت مرتبه در رکوع بگوید و «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ» را در هر یک از دو سجده هفت مرتبه بگوید و بعد از آن رکعت دویم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز این دعا را بخواند پس بدرستی که حق تعالی البتة حاجت او را برمی آورد هرگونه حاجتی که باشد مگر آنکه حاجت او در قطع کردن صله رحم باشد و دعا این است:

اللَّهُمَّ إِنَّ اطْعَمْتَ فَاَلْحَمْدُ لَكَ وَإِنْ عَصَيْتَكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ وَمِنْكَ الْفَرْجُ سُبْحَانَ مَنْ أَنْعَمَ وَ
شَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ وَغَفَرَ اللَّهُمَّ إِنَّ كُنْتُ

خدایا اگر فرمانبرداریت کنم پس حمد و ستایش از آن تو است و اگر نافرمانیت کنم تو حجت داری از تو است مهر و یاری و از تو است گشایش منزه است آنکه نعمت داده و قدردانی کرد منزه است آنکه مقدر کرد و آمرزید خدایا اگر من

عَصِيَّتَكَ فَإِنِّي قَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْإِيْمَانُ بِكَ لَمْ أَخِذْكَ وَلَدًا وَلَمْ أَدْعُ لَكَ
شَرِيكَاً مِمَّا مَنَّكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنَامَ مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ

تو را نافرمانی کردم ولی در عوض فرمانبرداریت کردم در محبوبترین چیزها در نزد تو و آن ایمان به تو است که
برایت فرزندی نگرفتم و برایت شریکی قائل نشدم و این منتهی بود از تو بر من نه اینکه منتهی باشد از من بر تو

وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا إِلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ عِبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ
وَلَكِنْ أَطَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ فَلَاكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَ

و اینکه تو را نافرمانی کردم ای خدا نه از روی کبر و عنادورزی بود و نه بخاطر اینکه از تحت بندگیت بیرون رفته
و پروردگاریت را منکر شده باشم بلکه پیروی کردم هوای نفسم را و شیطان مرا لغزند پس تو را بر من حجت و

الْبَيَانُ فَإِن تَعَذَّبْنِي فَبِذُنُوبِي غَيْرِ ظَالِمٍ لِي وَإِن تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي فَإِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

بیان هست و اگر عذابم کنی بخاطر گناهان من است و تو ستمکار بر من نیستی و اگر بیامرزی مرا و رحمم کنی
پس براستی تو بخشنده و بزرگواری

و بعد از آن تا نفس او وفا کند یا کریم یا کریم را مکرر بگوید و بعد از آن بگوید:

يَا اِمْنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَكُلِّ شَيْءٍ ۚ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ اَسْتَلِكَ بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ
ۚ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ

ای ایمن از هر چیز و هر چیز از تو ترسان و بیمناک از تو خواهیم به همان امانی که از هر چیز داری و آن ترسی که هر چیز از تو دارند که درود فرستی بر محمد و آل محمد و

اَنْ تُعْطِيَنِي اَمَانًا لِنَفْسِي وَاَهْلِي وَاَوْلَادِي وَاَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ بِهٖ عَلَيَّ حَتّٰى لَا اَخَافُ وَلَا اَحْذَرُ مِنْ شَيْءٍ
ۚ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَّحَسْبُنَا اللّٰهُ وَّ

به من امانی دهی برای خود و خانواده و فرزندان و سایر چیزهایی که به من عطا فرموده ای تا نترسم و بیم نداشته باشم از چیزی هرگز که براستی تو بر هر چیز توانایی و

نِعْمَ الْوَكِيْلُ يَا كَافِي اِبْرَاهِيْمَ مُرُوْدٍ وَاِيَّاكَ يَا كَافِي مُوسٰى فِرْعَوْنَ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانِ بِنِ فُلَانٍ

کافی است ما را خدا و نیکو و کیلی است ای کفایت کننده ابراهیم از نمرود و ای کفایت کننده موسی از فرعون از تو خواهیم که درود فرستی بر محمد و آل محمد و کفایت کنی از من شر فلان پسر فلان را

به جای فلان بن فلان نام شخصی را که از ضرر او می ترسد و نام پدر او را بگوید و از حق تعالی طلب کند که ضرر او را دفع نماید و کفایت کند پس بدرستی که حق تعالی البته کفایت ضرر او خواهد کرد انشاء الله تعالی و بعد از آن به سجده رود و حاجت خود را مسئلت نماید و تضرع و زاری کند بسوی حق تعالی پس بدرستی که نیست مرد مؤ منی و نه زن مؤ منه ای که این نماز را بگذارد و

این دعا را از روی اخلاص بخواند مگر آنکه گشوده می شود برای او درهای آسمان برای برآمدن حاجات او و دعای او مستجاب می گردد در همان وقت و در همان شب هرگونه حاجتی که باشد و این به سبب فضل و انعام حق تعالی است بر ما و بر مردمان

مؤلف گوید که نجل جلیل شیخ طبرسی رضی الدین حسن بن فضل نیز این نماز را در مکارم الاخلاق نقل کرده و در اول دعا بجای «اللَّهُمَّ إِن كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ»، «إِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ» ذکر کرده و بعد از «حَتَّى لَا أَخَافَ» کلمه «أَحَدًا» اضافه کرده و بعد از «فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ» و بقیه مثل هم اند.